

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednik vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B. iz D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 15. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja I. B. iz D. za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/260, urbroj: 401-01/06-20-2 od 28. travnja 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, broj: PPI-DO-15/2020 od 24. ožujka 2020., kao neosnovana.

Tužitelj tužbom osporava navedeno rješenje tuženika zbog pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešne primjene Zakona o kaznenom postupku kao i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužitelj u tužbi iznosi razloge zbog kojih smatra da je rješenje tuženika nezakonito te iznosi činjenice i okolnosti zbog kojih smatra da bi rješenje tuženika trebalo poništiti. Predložio je ovome Sudu da po službenoj dužnosti pribavi mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost na koje se poziva ODO - Split da se službeno uvjeri u podvale i ciljane laži, nastavno činjenje mnogobrojnih kaznenih djela protiv pravosuđa, da poništi prvostupanjsko rješenje ODO Split te da mu se odobri zatraženo informiranje o trajanju posebnih dokaznih radnji desetine godina, odnosno, dodatno i alternativno povrat njegovih prethodno privremeno opljačkanih stvari i predmeta.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te je istaknuo da tijelo javne vlasti može rješenjem odbiti zahtjev za pristup informaciji ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećenja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti. Ističe da je razmatranjem sadržaja zahtjeva za pristup informacijama tužitelja u konkretnom slučaju, njegovih žalbenih navoda te sadržaja drugih podnesaka koje je podnio protiv akata prvostupanjskog tijela, u žalbenom postupku utvrdio kako su isti pejorativno intonirani u odnosu na tijelo javne vlasti, predmjevajući kaznena djela, nepravilnosti u radu i druga negativna i zakonom zabranjena postupanja. Analizom svih tužiteljevih zahtjeva za pristup informacijama utvrđeno je kako se isti zahtjevi u većini

slučajeva tiču tužitelja osobno, odnosno predmeta koji je prvostupanjsko tijelo vodilo vezano za tužitelja, a kako je to navedeno i u obrazloženju prvostupanjskog rješenja. Tuženik smatra da tužitelj zloupotrebljava pravo na pristup informacijama te da njegovo korištenje instituta prava na pristup informacijama kolidira sa javnim interesom zbog kojega navedeni institut postoji, ali ujedno predstavlja i obezvrjeđivanje njegova cilja i svrhe. Svako daljnje omogućavanje tužitelju da zloupotrebljava odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama ima za posljedicu neopravdano opterećivanje rada i funkcioniranja tijela javne vlasti, predstavlja prepreku učinkovitom radu tijela te kolidira s načelima pravičnosti i pravne sigurnosti. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbu tužitelja odbije i potvrdi pobijano rješenje.

Odgovor tuženika na tužbu dostavljen je tužitelju sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja.

Tužbeni zahtjev nije osnovan iz razloga navedenih u ovoj presudi.

Tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi niti u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave pa je Sud spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) propisano je da je „informacija“ svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Odredbom članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona.

Iz podataka u spisu predmeta dostavljenog sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj dana 9. ožujka 2020. podnio zahtjev Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, a kao predmet zahtjeva označio je: „srbočetnička korumpirana banda ratnog zločinca i ubojice M. B.!?“ , a zahtjev je završio pozdravom „za dom spremni!!!“, te iznad potpisa podnositelja zahtjeva stoji naznaka M. Iz sadržaja samog zahtjeva proizlazi da tužitelj traži dostavu informacije o vremenskom trajanju posebnih dokaznih radnji.

Rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Splitu broj: PPI-DO-15/2020 od 24. ožujka 2020. odbijen je zahtjev tužitelja za pravo na pristup informacijama pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama uz obrazloženje da u smislu citirane odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama tužitelj očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, te je iz tog razloga zahtjev tužitelja odbijen.

Tužitelj, nezadovoljan navedenim rješenjem prvostupanjskog tijela uložio je žalbu koja je osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje odbijena kao neosnovana te je prihvaćeno stajalište prvostupanjskog tijela da tužitelj zloupotrebljava pravo na pristup informacijama pa je žalba tužitelja odbijena iz razloga navedenih u članku 23. stavku 5. točki 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Prema ocjeni ovoga Suda, imajući na umu podatke u spisu predmeta dostavljene sudu uz odgovore na tužbu te odredbu članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, u konkretnom slučaju zahtjev tužitelja upućen Općinskom državnom

odvjetništvu u Splitu ne predstavlja traženje informacije sukladno naprijed citiranoj odredbi Zakona. Naime, za istaknuti je da je Zakon o pravu na pristup informacijama donesen s ciljem da se svim fizičkim i pravnim osobama putem javnosti i djelovanja tijela javne vlasti omogućiti i osigura ostvarenje prava na pristup informacijama onda kada te osobe bez navedenog zakona to ne bi mogle ostvariti.

Međutim, imajući u vidu sadržaj zahtjeva tužitelja koji je isti uputio Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu u konkretnom slučaju ne radi se o informaciji sukladno citiranoj odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama koji propisuje pristup već gotovoj i postojećoj informaciji, pa je Sud iz tih razloga našao da nije osnovan zahtjev tužitelja za pristup informacijama.

Treba napomenuti da su prvostupanjsko tijelo i tuženik odlučili o pravu tužitelja na pristup informacijama na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama odnosno, zahtjev tužitelja je odbijen iz razloga jer zlorabljuje pravo na pristup informacijama, ali postupajući na takav način nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, jer i ovaj Sud smatra neosnovanim zahtjev tužitelja za pravo na pristup informacijama ali iz razloga jer predmetna informacija koju je tužitelj zatražio nije informacija sukladno odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, pa stoga nalazi da je žalba tužitelja neosnovana iz razloga navedenih u ovoj presudi.

S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari Sud iste nije uzeo u obzir prilikom donošenja presude.

Trebalo je stoga slijedom navedenog sukladno odredbi članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 15. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.